

Σε ποιους οφείλουμε τη σημερινή ελευθερία μας;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Επειδή περίμενα άδικα τρεις ημέρες και επειδή συμβαίνει να έχω μια ευαισθησία με την Ιστορία μας, που κάποιοι τελευταία, θέλουν να μας κρύψουν, ή και να διαστρεβλώσουν, διαβάστε το παρακάτω αφιέρωμα, σαν ελάχιστη συνεισφορά μου στο ηρωικό Σούλι.

«Ήταν κάπου στο 1612, όταν στην Ήπειρο και μετά την αποτυχημένη επανάσταση του ηρωϊκού Θεσπρωτού εθνομάρτυρα, Διονύσιου του Φιλόσοφου, όσοι Έλληνες δεν μπορούσαν πλέον να αντέξουν τα αβάσταχτα δεινά που εφάρμοζε με μεγαλύτερη ένταση ο Οθωμανός κατακτητής και οι Τουρκαλβανοί σύμμαχοί του, εγκατέλειψαν τις πεδιάδες και σκαρφάλωσαν σε απρόσιτα και απόκρημνα βουνά, αναζητώντας την ελεύθερη, περήφανη και αδούλωτη διαβίωσή τους.

Έτσι συνέβη και με αυτούς που ανέβηκαν και εγκαταστάθηκαν στις φωλιές των αετών, στο ηρωϊκό και παγκόσμια γνωστό Σούλι, γενόμενοι και οι ίδιοι ατρόμητοι και ανίκητοι αετοί, που στα 200 και πλέον χρόνια της παραμονής τους στο Τετραχώρι

του σουλιώτικου οροπεδίου, έζησαν σαν Σπαρτιάτες, απόλυτα ελεύθεροι, απροσκύνητοι και νικητές, σε κάθε οθωμανική προσπάθεια που έγινε κατά καιρούς, για να τους «ξεκολλήσει» από τα περήφανα βράχια τους.

Πάλεψαν με ηρωισμό και αυτοθυσία, λίγοι, ενάντια σε πολυάριθμα στίφη εχθρών και το αποτέλεσμα ήταν πάντοτε το ίδιο: Νίκη των Σουλιωτών και απόλυτος εξευτελισμός των Τουρκαλβανών Αγαδομπέηδων και των στρατιωτών τους.

Κι' αυτό διότι οι μεν Σουλιώτες μάχονταν υπέρ Πατρίδας, θρησκείας, βωμών και εστιών, ενώ οι εχθροί τους για κάποια γρόσια και κυρίως για το «πλιάτσικο» που μπορεί να επακολουθούσε.

Μόνο που άδικα περίμεναν οι Τουρκαλβανοί να πλιατσικολογήσουν, γιατί οι Σουλιώτες δεν μάχονταν μόνοι τους. Είχε ο καθένας πάντα δίπλα του ισάξιο συμπολεμιστή και σύντροφο στη μάχη, την ατρόμητη Σουλιώτισσα, που όταν τα καρυοφύλλια των ανδρών «άναβαν» από τη χρήση, ακούγονταν η κραυγή της Μόσχως Τζαβέλλα, της Χάϊδως Σέχου, ή της Λένως του Μπότσαρη, που ξεθηκάρωντας τα σπαθιά τους, καλούσαν και τις άλλες Σουλιώτισσες να σφάξουν τον εχθρό».

(ΣΗΜ. Τα ονόματα αυτά δεν τα γράφουν εδώ και καιρό τα σχολικά βιβλία, γιατί όπως έλεγε και ο/η σύμβουλος στην τότε Υπ. Παιδείας, Α. Διαμαντοπούλου, «τέτοιες πληροφορίες και ακριβής περιγραφή της ιστορίας του 1821, δημιουργεί στα Ελληνόπουλα εθνική συνείδηση» γι' αυτό τα «μόρφωναν» με το βιβλίο της Ρεπούση που έγραφε για τον ανεκδιήγητο πλέον, συνωστισμό στη Σμύρνη, αλλά και στο ηρωϊκό Ζάλογγο!!!)

«Και η ντροπή ήταν διπλή για τον αντίπαλο, που πάντα πετούσε όπλα και πολεμοφόδια, για να μπορεί να τρέξει ξελαφρωμένος προς κάθε κατεύθυνση, μήπως και καταφέρει να γλυτώσει...

Ο ίδιος ο Αλή-πασάς, έσκασε τρία άλογα, για να γλυτώσει από τους Σουλιώτες, το 1792!!!

Οι Σουλιώτες απασχόλησαν επίσης τον Χουρσίτ-πασά και τον πολυάριθμο στρατό του στην Ήπειρο, ώστε να ξεκινήσει και να στεριώσει η Επανάσταση στην Πελοπόννησο και στη Στερεά Ελλάδα.

Κι' όταν αναγκάστηκαν με προδοσία και τα γρόσια του Αλή-πασά, να εγκαταλείψουν τις αετοφωλιές τους, στο Σούλι, αυτοί οι ήρωες έτρεξαν ακούραστα και πρόσφεραν τους εαυτούς τους θυσία, όπου τους κάλεσε η Πατρίδα!!!

Οι Σουλιώτες λοιπόν έδωσαν το κουράγιο και την πίστη του ξεσηκωμού στους υπόλοιπους υπόδουλους Έλληνες καθώς και το έμπρακτο μήνυμα, ότι ο Τούρκος δεν είναι ανίκητος, παρά την άνιση αριθμητική υπεροχή που είχε.

Τους επέστησαν συνάμα και την προσοχή, στους διάφορους Πήλιο Γούσηδες που πάντα караδοκούν εδώ και εκεί...

Το ίδιο μήνυμα ισχύει και για τους σημερινούς Έλληνες, που πρέπει επιτέλους να αφυπνιστούν και αφού απαλλαγούν από κάθε πιθανό εθνοπροδότη, που επίσης караδοκεί, να ξεσηκωθούν και να αγωνιστούν με κάθε τρόπο και κάθε τίμημα, για

τη σωτηρία της Πατρίδας, του ελληνικού Έθνους και των παιδιών μας».

Αυτό ακριβώς το μήνυμα φαίνεται ότι φοβήθηκε το «σύστημα» και οι διαχειριστές του και έδωσε εντολή να μην δημοσιοποιηθούν από τα ΜΜΕ και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, οι φετινές γιορτές του Σουλίου, που έγιναν την 1η Ιουνίου, στον ιστορικό και ηρωϊκό σουλιώτικο χώρο, όπου παρουσία χιλιάδων λαού και των τοπικών Αρχών, έγινε και η γνωστή αναπαράσταση της τότε ανατίναξης το Κουγκίου από τον αδάμαστο και απροσκύνητο «άϊ-καλόγερο» Σαμουήλ.

Σας συνιστώ να παρακολουθήσετε τις γιορτές αυτές, στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση

και να προγραμματίσετε μια μελλοντική επίσκεψή σας εκεί, σαν ελάχιστο φόρο τιμής σ' εκείνους που τότε θυσιάστηκαν, για να ζούμε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

ΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΟΣ

Πηγή: olympia.gr